

Loven som foreløbig, om den var paatrængende nødvendig, men da vi nu ikke sidde her og skulle gjøre Ansvar gjældende mod Ministeriet, thi det er jo Noget, vi ikke have Noget med at gjøre, men derimod for at afgjøre, om vi ville fremme dette Lovforslag eller ikke, vil det ærede Medlem dog ikke opstille den Paastand, at vi her kun skulle fremme saadanne Lovforslag, som ere paatrængende nødvendige, og ikke, naar et Lovforslag er godt og gavnligt, fremme det uden Hensyn til, om man just maatte sige, at det var en absolut Nødvendighed? Ja, jeg kan forstaa fra deres Standpunkt, som i Almindelighed hylde Visnepolitiken, saa naturligtvis saa Lidt som muligt, maaſte ſlet Intet, og saa kan det Spørgsmaal have Interesse, men naar vi stille os paa det fornuftige Standpunkt og sige: Ethvert Lovforslag, som kan være til Gavn for Samfundet, skulle vi fremme, forekommer det mig, at det eneste Spørgsmaal, som faar Betydning, er, om det er gode og forsvarlige Lovforslag, og jeg kan vedblivende ikke se, at der skulde være noget saa Vagt og Ubestemt i dette Forslag, at man skulde føle sig bekværet i sin Samvittighed eller Handelfrihed ved de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Dette ikke at fremsætte eller udbrede opdagede, forvanskede Kjendsgjerninger i et bestemt Diemed er Noget, forekommer det mig, som rent ud sagt enhver sandhedskjærlig Mand maa holde sig efterrettelig, og jeg kan ikke forstaa, at særlig den Digter, som den ærede Taler appellerede til, ikke skulle kunne vide, hvad der paa dette Punkt er Sandhedens Lov, som man skal følge, og hvad der er Løgnens Lov, som ingen Mand bør lyde.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madſen: Det ærede Medlem skal ikke være bange for, at jeg skal prædike nogen fast Statsret, han kan være ganske rolig i saa Henseende. Jeg er mig fuldstændig bevidst, at det, jeg bærer Vidnesbyrd om baade her i denne Sal og udenfor, staar i fuldeste Samklang med, hvad der var Forudsætning i 1849, i fuldeste Samklang med, hvad der er almindelig Forudsætning i alle Lande, hvor man har fri Forsætninger, og i den fuldeste Samklang med, hvad man fra alle Sider var enig om ogsaa her til Lands indtil 28de Mai 1870 — denne Dag var et sørgeligt Vendepunkt i vor politiske Historie. Derjom det ærede Medlem kunde sige det Samme for sit Vedkommende, var det saare heldigt. Men det er nu min Mening, at

det ærede Medlems statsretslige Betragtninger holde ikke Stik og staa ikke i Samklang med Grundloven fra 1849 og de Forudsætninger, som den Gang gjorde sig gjældende. Jeg tror i det Hele taaget, at det, som særlig har bragt Forstyrrelse, det, som særlig har gjort Skade i vort Land i de seneste Tider, er alle disse halsbrækkende Fortolkninger, som ere komne frem, den ene værre end den anden, i de sidste 10—15 Aar. (Hør!)

Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre. Det ærede Medlem og jeg skal nu altid trækkes om denne Visnepolitik. Det ærede Medlem har saa vanskeligt ved at aabne Munden uden at ontale Visnepolitiken. Overfor dette blot en Bemærkning. Jeg kjender ikke noget Exempel paa Visnepolitik i Danmarks Folkething saa stærkt i sine Udslag, som det har gjort sig gjældende her i Landsthinget.

Formanden: Denne Uttring er saare lidet hjemlet. Den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Bloug) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bloug: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning overfor den ærede 2den Landsthingsmand for 11te Kreds (Schroder), at jeg aldrig har følt Trang til Frihed til at udbrede opdagede eller forvanskede Kjendsgjerninger.

Formanden: Den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Madſen) har Ordet for en kort Bemærkning; han ønsker at berigtige sin sidste Uttring.

Madſen: Det er med Hensyn til den sidste Uttring, jeg brugte om Visnepolitiken i Landsthinget. I den Henseende vilde jeg gjerne have Lov til at nævne, at det ærede Medlem, med hvem jeg nu stifter Ord, har ved sin Tilraadelse til at forkaste et Forslag, som var kommet her ind fra det andet Thing, brugt saa stærke Ord, at jeg ikke har hørt Magen til dem i Danmarks Folkething.

Formanden: Jeg tror ikke just, dette kan siges at være en Berigtigelse af den tidligere Uttring. Jeg beklager, at den fremkom for, den kan paa ingen Maade betragtes som hjemlet, og den er ikke bleven bedre ved de sidste Uttringer, der nu faldt.

Jusſtitsministeren (Mellermann): Jeg skal blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til § 4 og de Udtalelser, der fremkom om dens Forstaaelse. Det forekommer mig ſlet